

TERUG OP HET OUDE NEST

(JUST ONE BIG HAPPY FAMILY)

Blijspel in twee bedrijven

door

GENE STONE

vertaling

Corné Jones

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TERUG OP HET OUDE NEST - JUST ONE BIG HAPPY FAMILY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GENE STONE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pa Akkerman

Harold - zijn zoon

Janet - zijn dochter

Marijke - Harold's vrouw

Leo - Janet's man

Oma

DECOR:

Linksachter staat een trap, die leidt naar de slaapkamers. De trap loopt weg in het decor d.m.v. een trapbordes, welke geplaatst is tussen 't linkerdecor en de achterwand. Rechts van de trap, in de achterwand, zit de voordeur, vlak daarnaast een groot raam. Achter in de rechterwand, zit achter een gewelf, dat leidt naar de TV-kamer, hier staat de telefoon en de TV. Rechts vooraan zit een deur die naar de eet- keuken leidt. In de zitkamer staat een driezitsbank, een makkelijke stoel en een tafeltje. Verder staan er nog enkele losse stoelen verspreid over de kamer. De rest naar eigen inzicht indelen.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

Als het gordijn opengaat horen we vanuit de TV-kamer muziek en gepraat van de televisie. Even daarna gaat de voordeur open en stapt Harold de kamer in met twee koffers. Hij is ongeveer veertig jaar, een grote man, die gewend is de leiding te nemen. Zijn vrouw Marijke volgt hem, ook met twee koffers. Zij is ongeveer vijfentwintig jaar, een attractieve, goedgebouwde vrouw, die opgegroeid is op het platteland, wat haar nog aan te zien is. Ze is nogal naïef en heeft weinig zelfvertrouwen, maar ze bezit een natuurlijke warmte, wat haar tot een sympathieke vrouw maakt. Harold zet zijn koffers neer en kijkt geestdriftig in het rond.

HAROLD *(roept)*: Pa?... Pa?

MARIJKE: Zal ik deze dingen naar boven brengen?

HAROLD *(negeert haar)*: Pa?... Oh, ik weet haast zeker, waar hij is. *(glimlacht)* Televisie kijken. Hij is gek op al die oude films en series.

MARIJKE *(ongeduldig)*: Waarom kan ik ze niet naar boven brengen?

HAROLD: Nee. Wacht nog even.

MARIJKE: Ik kan toch niet de hele dag met die dingen in mijn hand staan!

HAROLD: Zet ze dan neer! Dit is het grote moment. Ik wil dat je er bij bent. *(gaat t.v. kamer in, Marijke zet de koffers neer en laat zich op de bank vallen. Harold komt terug)* Dat is vreemd. De televisie staat aan, maar.... Oh, ik weet waar hij is! In de keuken natuurlijk. *(roept)* Pa! Jij oude schurk. Ben je daar? *(gaat keuken in, we horen hem lachen. Hij keert terug, gevolgd door Pa Akkerman. Harold nog steeds lachend)* Wat denk je, dat hij aan het doen was? Hij maakte een boterham pindakaas met jam er op! *(lacht weer)* Net als een kind. *(Pa kijkt iets verlegen, alsof hij betrapt is. Pa is een goedaardige, stille man van vijfenzestig jaar)*

PA *(vriendelijk glimlachend)*: Hallo, Marijke.

MARIJKE *(staat op, vriendelijk)*: Hallo, meneer Akkerman. *(beiden aarzelen hoe ze elkaar zullen begroeten. Dan omhelzen zij elkaar onhandig en pa geeft haar een snelle kus op de wang)* Ik hoop niet, dat we u overlast bezorgen.

HAROLD: Overlast! Ben je gek!

MARIJKE: Ik bedoel.... We zijn met zo veel... we komen zo onverwachts.

HAROLD: Welnee. Pa zal het juist waarderen. Ja toch, pa?

PA *(gedwongen glimlach)*: Oh, ja.

HAROLD: Het brengt weer een beetje leven in de brouwerij. Ik weet heel zeker, dat je er moe van bent, hier de hele dag alleen te zitten, televisie kijken en... boterham met pindakaas en jam te eten.

MARIJKE: Misschien is hij wel gek op pindakaas met jam.

HAROLD: Nou, je krijgt van ons weer een echt Hollandse maaltijd voor de verandering. Hoe klinkt dat?

PA (*een andere gedwongen glimlach*): Fijn.

HAROLD (*gespeeld geschokt*): Oh. Ik ben wel een beetje teleurgesteld. Er mist hier iets.

PA (*verbaasd*): Wat dan?

HAROLD (*grijnst*): Waar is het rode vloerkleed... en de koperen kandelaar?

PA: Oh... Nou...

HAROLD: Laat maar. (*knipt plotseling met de vingers*) Wel verdorie!

MARIJKE: Wat is er nu weer aan de hand?

HAROLD: We zijn de champagne vergeten! Waarom heb je me daar dan ook niet aan helpen herinneren?

PA (*weer verbaasd*): Champagne?

HAROLD: Natuurlijk! Voor het feest!

PA: Oh.

HAROLD: Noem het maar geen speciale gelegenheid, zeg! De hele Akkermanfamilie weer bij elkaar! Hoe laat verwacht je Janet?

PA: Ze belde ongeveer twee uur geleden.

HAROLD (*verbluft*): Vanuit Antwerpen?

PA: Nee. Vanuit Amersfoort. Ze stopten daar voor de lunch.

HAROLD (*kijkt op zijn horloge*): Hé! Dan kunnen ze hier ieder ogenblik binnen vallen. (*tot Marijke*) Haal jij de champagne. Nu meteen!

MARIJKE (*zuchtend*): Ik wil eerst de koffers naar boven brengen.

HAROLD: Goed. Doe dat maar. Maar schiet wel op, hè!

MARIJKE (*pakt koffers op, tot pa*): Slapen wij in de voorslaapkamer?

HAROLD: Dat klopt. Mijn oude kamer.

PA (*tot Marijke*): Ik heb het een beetje aan kant gemaakt. Ik hoop dat je het er gezellig vindt.

MARIJKE (*gaat trap op*): Dank u. Dat zal ik zeker. (*stopt op bordes*) Maar, waar slaapt u dan?

PA (*wijst naar t.v. kamer*): Daar. (*voordat Marijke kan protesteren*) Maak je niet ongerust om mij. Het is daar prima.

HAROLD: Natuurlijk is het daar prima. Hij zal daar waarschijnlijk de hele nacht naar die ouwe films kijken. (*tot Marijke*) Kom meteen beneden, hè?

MARIJKE: Okay! (*verdwijnt*)

HAROLD (*draait zich om naar pa, glimlacht*): Nou... daar zijn we dan.

PA (*bedeesd*):Ja.

HAROLD: Hoe luidt dat oude gezegde ook alweer? "Gods wegen zijn ondoorgrondelijk." (*kort lachje*) Nou, dat kun je wel zeggen. Door een economische teruggang, zitten we weer allemaal op het oude nest.

PA: Ik betreur het heel erg, te moeten horen dat jij... eh... je baan kwijt bent.

HAROLD: Maak je niet ongerust, pa. De firma zal het nog meer betreuren, voordat ze met mij klaar zijn.

PA: Komt het allemaal goed met het proces, denk je?

HAROLD: Zo zeker, als twee maal twee vier is! Wacht maar af, tot ik die wolven voor de rechtbank sleep. Je kent me, pa.

PA:Ja...

HAROLD: Het moet een schok geweest zijn voor Janet. Een grote schok. Ze heeft er zo hard voor gewerkt. En dan nu de hele lading over haar heen te krijgen.... Natuurlijk ben ik blij haar weer te zien. (*met afschuw*) Als ze tenminste die idioot van een Leo niet met zich mee bracht.

PA: Nou ja.... het is haar echtgenoot.

HAROLD: Herinner me daar niet aan! (*staart naar zijn horloge. Terwijl hij dat doet loopt hij naar de trap en roept*) Marijke!.... Marijke! (*Marijke verschijnt op het bordes*) Schiet op!

MARIJKE (*komt trap af*): Goed... goed.

HAROLD: Luister. Er is een drankenzaak rechts van het tweede blok. Weet je het?

MARIJKE (*plichtmatig*): Ja.

HAROLD: Heb je genoeg geld?

MARIJKE: Ja.

HAROLD: Zorg voor het goede merk en dat het koud is. Begrepen?

MARIJKE: Ja.

HAROLD (*geeft haar de sleutels*): En kom meteen terug. Ze kunnen hier elk ogenblik zijn.

MARIJKE: Ja, meneer.

HAROLD: Goed zo.

MARIJKE (*boos*): Tot ziens! (*ze gaat voordeur uit. Harold draait zich om naar zijn vader, een innig glimlachje*)

HAROLD: Nou... Ik denk, dat je er nu wel aan gewend bent.

PA: Hè? Oh, je bedoelt.... om gepensioneerd te zijn.

HAROLD: Hoe bevalt het, de hele dag thuis te zijn?

PA (*hij is er blij mee*): Oh... niet slecht. Helemaal niet slecht.

HAROLD (*kort lachje*): Dat weet ik wel zeker. Nou, je hebt het verdiend. Mijn God. Veertig jaar recepten gereed maken en

verpakken voor de apotheek. Je zou er een lintje voor moeten hebben gekregen.

PA: Oh... Ik weet het niet. Nou... *(kijkt richting t.v.-kamer)* Ik denk, dat jij je koffers naar boven wilt brengen? Om klaar te staan voor de dingen die komen.

HAROLD: Ja. Ik denk, dat ik dat maar eens moet gaan doen. *(maakt geen aanstalten weg te gaan, alsof hij alles in de kamer in zich wil opnemen. Pa wacht, ongeduldig maar beleefd als Harold de kamer rond staart)* Tjonge, jonge, jonge.

PA: Is er wat?

HAROLD: Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens. Ja toch?

PA *(flauw glimlachje)*: Nou...

HAROLD *(met oprechte gevoelens)*: Ik hou van dit huis. Dat doe ik echt. *(plotseling wijzend)* Hé! Kijk! *(Pa kijkt verschrikt, Harold loopt naar voren en buigt voorover)* Kijk. Je kunt nog steeds de afdrukken van het vloerkleed zien! *(Pa niet begrijpend)* Waar jouw oude gemakkelijke stoel op stond, weet je nog? Ik zie je er nog in zitten.... Avond aan avond.... de krant lezend. *(kort lachje)* Mam zei altijd, dat ze niet begreep, dat jij zo veel nieuws in de krant kon vinden. Weet je nog? *(Pa knikt)* Goeie ouwe mam. Zelfs als ze zat, was ze altijd met iets bezig. Breiend... kousen stoppen... erwten doppen... Een oogje in het zeil houdend op mij en Janet... om te zien of wij ons huiswerk wel maakten.... *(zucht)* Dat waren nog eens tijden....

PA *(vaag)*: Ja...

HAROLD: Laatst nog op de begraafplaats geweest?

PA: Nee. Nee, dat ben ik niet.

HAROLD *(enthousiast)*: We kunnen er met z'n allen heen! Dat zou mooi zijn, nietwaar?... Nou, dan kan ik nu maar beter mijn koffers uit gaan pakken. *(pakt de koffers op)*

PA *(met verontschuldigende glimlach)*: Ik was net van plan de film af te kijken.

HAROLD: Wat ben je aan het kijken?

PA: "Back to your family" van Laurel en Hardy. Je weet wel. De dikke en de dunne.

HAROLD: Hallo! Dat is een ouwe!

PA: Ja. Nou ja... *(pa verdwijnt in de t.v.-kamer, Harold grijnst, schudt dan zijn hoofd, loopt de trap op met zijn koffers. Dan gaat de voordeurbel. Hij gooit de koffers neer en rent naar de voordeur)*

HAROLD: Hallo! Kom binnen. Welkom op het oude nest!

Janet komt de kamer in, een klein koffertje dragend. Ze is ongeveer zevenendertig jaar, een knappe slanke vrouw, met een "echt"

stadsgezicht. Ze is behoorlijk intelligent, haar kleding is tot in de puntjes verzorgd. Harold omarmt haar. Zij is minder enthousiast.

HAROLD: Wat fijn je weer te zien..... Laat me naar je kijken. (*houdt haar op armafstand*) Je ziet er geweldig uit!

JANET: Dat ben ik ook! Waar is pa?

HAROLD: Oh, hij is daar.... een ouwe film aan het bekijken. (*roept*) Pa!... Hoe was de reis hierheen?

JANET (*droog*): Sensationeel!

HAROLD: Nou, ik ben ontzettend blij dat je hier bent. Ik zei net tegen pa.... (*stopt, kijkt ontstemd*) Oh. Hoi.

Leo komt binnen met twee grote koffers. Hij is een paar jaar jonger dan Janet, ziet er goed uit, ontspannen, nonchalant en zeer nonchalant gekleed. Hij draagt een leren hoed en sandalen, heeft een klein ringbaardje. Harold, niet erg vriendelijk.

HAROLD: Hoe gaat het?

LEO (*vrolijke grijns*): Kan niet beter!

JANET: Waar is Marijke?

HAROLD: Ze is zo terug. Ik heb haar even om een boodschap gestuurd voor.... Nou, dat zie je nog wel. (*pa komt de kamer in*)

JANET: Pa! (*ze omhelst hem liefdevol*) Hoe gaat het met jou?

PA (*glimlacht tegen haar*): Fijn. Fijn. En hoe gaat het met jou?

JANET: Oh, gaat wel. (*wrange glimlach*) Onderweg naar een WW-uitkering, maar voor de rest...

PA (*bemoedigend tikje op haar schouder*): Oh, het komt allemaal wel weer goed.

HAROLD (*hartelijk*): Natuurlijk komt het goed met haar! Het komt met ons allemaal goed!

JANET (*afhoudend*): Ja, het komt allemaal goed.

PA (*tot Leo*): Hallo, Leo.

LEO (*grijnzend*): Hoi. (*wijst op de koffers*) Waar laat ik die?

HAROLD (*neemt de leiding*): Jullie slapen in de achter slaapkamer. (*tot Janet*) Je oude kamer. Het wordt weer net zoals vroeger.

JANET: Dat hoop ik niet!

HAROLD (*lacht goedschiks, pakt zijn koffer op, tot Leo*): Kom op. Dan zal ik je het laten zien.

JANET (*tot Leo*): Ik kom er zo aan.

LEO: Okay!

HAROLD (*op bordes, ongeduldig*): Kom nou op! Breng die spullen naar boven, voordat Marijke terug is.

LEO (*heel rustig*): Okay!

JANET: Je kunt maar beter gaan, voordat mijn broer het in zijn broek doet. (*Leo volgt Harold de trap op*)

HAROLD: En kijk uit. Stoot met die koffers niet tegen de muur. (*zij verdwijnen uit het gezicht*)

JANET (*schudt haar hoofd*): Harold is ook geen steek veranderd, hè?

PA (*korte glimlach*): Nee. Het is nog steeds dezelfde Harold.

JANET (*lusteloze zucht*): Ik begrijp niet, waarom ik hem zijn gang heb laten gaan met dit. Maar iedere dag hinderde hij me met zijn internationale telefoontjes. En... (*schouderophalend*) Sinds ik behoorlijk geknakt ben, toen het modeblad ineens stortte... was er geen andere keus.

PA: Het is een schande..... wat betreft het modeblad, bedoel ik. Had je er erg veel geld ingestoken?

JANET (*treurig*): Ongeveer alles wat we hadden.

PA (*met sympathie*): Oh.

JANET: Ik was gek genoeg te denken, dat ik het zou redden. (*een kleine zucht*) Nou ja, ik hoop dat het allemaal weer goed komt.

PA (*probeert met overtuigende stem*): Oh... Natuurlijk komt het goed.

JANET: We zullen zien. Hoe dan ook, ik ben u erg dankbaar.

PA: Oh, het is niets.

JANET: En ik zeg dat het veel is. Ik kan alleen maar hopen, dat het niet zo lang zal duren.

PA (*hoopt het ook*): Ja....

JANET: Weet je, pa. Het is zo'n vreemd gevoel. Dit is de eerste keer dat ik zonder werk zit, sinds ik van school af ben. Het is een beetje schrik-aanjagend, om jou de waarheid te vertellen.

PA: Oh, ik ben er zeker van, dat jij iets vindt als het te lang duurt.

JANET (*droogjes*): Ja, ik ben altijd de "Grote carrière maakster" geweest. (*korte zucht*) Nou ja, ik kan maar beter naar boven gaan. Leo weet niet, waar hij alles neer moet zetten. (*ze loopt de trap op, op het moment dat Harold naar beneden komt*)

HAROLD: Waar ga je naar toe?

JANET (*voor de hand liggend*): Naar boven.

HAROLD: Blijf niet te lang weg.

JANET: Waarom?

HAROLD: Ik heb een kleine verrassing.

JANET: Ik moet mijn spullen uitpakken.

HAROLD: Dat kan later wel.

JANET: En nu moet ik naar het toilet. Zou dat van jou mogen?

HAROLD: Oh. Natuurlijk.

JANET: Dank je. (*ze verdwijnt de trap op. Harold ziet juist dat pa*

probeert te ontsnappen naar de t.v.-kamer)

HAROLD: Oh, pa. *(pa stopt, lichte zucht)* Pak een paar glazen, wil je?

PA *(niet begrijpend)*: Glazen?

HAROLD: Voor de champagne!

PA: Oh. *(loopt weg, stopt)* Ik ben bang, dat ik geen champagneglazen heb.

HAROLD *(ongeduldig)*: Ieder glas is goed! Het maakt niets uit. Jampotten zijn ook goed. Daar moet je er een dozijn van hebben. *(de voordeurbel gaat)* Daar is ze! *(pa verdwijnt de keuken in. Harold rent naar de voordeur)* Je hebt het! *(voelt aan de fles)* De goede en nog koud ook. Goed zo, meisje!

MARIJKE *(met stalen gezicht)*: Krijg ik nu een bonus?

HAROLD *(roept)*: Janet! Leo! Kom op! *(hij opent de fles, pa keert terug met een assortiment aan glazen)* Dat is fijn. Zet ze maar op de tafel. *(roept weer)* Jan! Le.. *(Janet en Leo staan op het bordes)* Oh. Kom nou! We zijn er klaar voor!

JANET *(komt naar beneden)*: Hallo, Marijke.

MARIJKE *(glimlacht)*: Hoi.

LEO *(grijnst)*: Nou! Kijk wie we daar hebben!

MARIJKE *(glimlacht terug)*: Hallo, Leo.

HAROLD *(bij de tafel, druk bezig met de voorbereidingen)*: Kom nou op! Iedereen een glas pakken. *(ze staan nu allemaal om de tafel, als Harold inschenkt)* Zijn we er klaar voor? Nog even wachten. Niemand drinken.

MARIJKE *(haar glas is half gevuld)*: Hé. Is dit alles wat ik krijg?

HAROLD: Dat is genoeg voor jou. *(tot de anderen, een kort lachje)* Marijke is nog steeds het boerenmeisje, als het op een zuipen aan komt. Één drankje en dan gaat het licht bij haar uit!

MARIJKE *(boos)*: Dat is niet waar!

JANET *(ongeduldig)*: Waar gaat het over?

HAROLD: Nou... Ik dacht zo... Sinds dit een speciale gelegenheid is... zal iemand een paar woorden moeten zeggen.

JANET: Ik verwacht... Jij!

HAROLD *(grijnst)*: Nou ja.... Je kent me... Ik heb altijd de speeches voor mijn rekening genomen... Hoe dan ook. *(hij heft zijn glas)* Op ons allen... Op de goede ouwe Akkermanfamilie. Daar behoor jij natuurlijk ook bij Marijke.

MARIJKE *(uitdrukkingsloos)*: Dank je.

HAROLD *(tot Leo, met tegenzin)*: En jij. *(Leo glimlacht koel)* We weten niet, hoe lang we hier samen zullen zijn... onder één dak... maar ik wil alleen maar zeggen... Zo lang als we hier zijn... terug op het oude nest... weet ik, dat we op elkaars lip zullen zitten... en samen moeten

werken... help elkaar, om weer terug te keren naar de top.

MARIJKE (*in de houding*): Luister! Luister! (*ze wil gaan drinken*)

HAROLD (*houdt haar tegen*): Wacht. Nog één woordje.....
(*kreungeluid van Janet en Marijke*) Je zou kunnen zeggen, dat dit een ongelukkig tijdstip genoemd mag worden.

JANET (*ironisch*): Dat mag je zeker wel!

HAROLD: Ik weet het. Ik weet het. Jouw modeblad heeft een enorme klap gehad... Maar jij zult binnenkort weer aan de slag kunnen. Ik durf te wedden, dat jij één van de beste modebladredactrice 's bent, in dat hele modewereldje.

LEO (*grijnzend*): Daar drink ik op.

HAROLD (*met afkeurende blik naar Leo*): Natuurlijk. De economische teruggang raakt jou niet. Jij hebt nog nooit gewerkt!

JANET (*waarschuwend*): Harold!

HAROLD (*snel*): Goed, goed... En dan... (*hij schraapt zijn keel*) is er mijn situatie. Ik zal jullie niet vervelen met details.

MARIJKE (*fluisterend*): Goed.

HAROLD (*werpt haar een vuile blik toe*): Ik was een goede salesmanager... en ik had een verdomd goede reputatie. Dan, alleen maar omdat mijn regio iets lager scoorde in het laatste kwartaal... raakte die zielige onbeduidende kantoorpikken op het hoofdkantoor in paniek. (*wordt kwader als hij door gaat*) Plotseling deugde mijn stijl niet meer voor hen! Alleen maar, omdat de verkoop iets daalde, moesten ze zich er zo nodig mee bemoeien! Ik zeg, dat als de economie omlaag gaat... dan is het tijd om om te schakelen... In de aanval te gaan!

JANET: Je zei... geen details.

HAROLD: Wat? Oh. Goed. Ik veronderstel, dat ik te veel praat. Maar ik wil jullie alleen maar laten weten... Ik laat het er niet bij zitten. De firma verbrak eenzijdig het contract met mij... ik zal er voor vechten, om mijn baan terug te krijgen. En dat ga ik doen ook! (*niemand luistert er nog, ze drinken hun glas leeg*)

JANET (*tot Leo*): We kunnen maar beter verder gaan met uitpakken.

HAROLD: Wacht. Wacht. We moeten dit nog afsluiten. (*houdt fles omhoog*) Janet?

JANET: Ik heb genoeg.

HAROLD: Kom nou. Nog een kleintje.

JANET: Ik wil niets meer.

Harold verbijsterd, kijkt in het rond op zoek naar pa, maar gedurende het gesprek is pa weggelopen en staat in de opening van de TV-kamer naar de TV te kijken.

HAROLD: Pa! *(pa komt snel terug)*

PA: Eh... ja?

HAROLD: Jij wilt nog wel wat, hè?

PA: Oh. Nee, dank je. Eh... als jullie me willen excuseren. *(gebaart naar t.v. kamer)* Dat is het leukste gedeelte. *(hij glimlacht verontschuldigend en verdwijnt de t.v. kamer in. Harold kijkt kwaad in het rond. De "gelegenheid" gaat als een nachtkars uit)*

LEO *(met dat irritante grijnsje, houdt zijn glas omhoog)*: Ik wil nog wel een beetje, alsjeblieft. *(Harold schenkt met tegenzin in)* Dank je.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto